

særlig Indstilling, hvor der ingen Grund er til at formode nogen principiel Uoverensstemmelse om Udgiftens Berettigelse, men Forholdet er et andet, hvor der handles om en hel ubevilget Konto, der selvfølgelig ikke kan grundlovmæssig hjemles enten ved en særlig Lov eller ved nogen Retstjendelse.

2. § 18. D. Andre Udgifter.

Underkonto 2. Udstrying, Reiser og overordentlige Missioner.

Herom hedder det i Statsrevisionens Betænkning:

„2. Til Udstrying, Reiser og overordentlige Missioner. Der er anvendt til Udgifter ved Kammerherre Ricars Komplimenterings-Sendelse til Belgrad til Kongen af Serbien 1,516 Kr. 90 Ø., til Lønningstilskud til Assistent Grev Spønneck, som fungerende Legationssekretær i London 1,300 Kr., og til Udgifter ved den fgl. Rejserings-Representation ved Reiserkroningen i Moskva 6,067 Kr. 05 Ø.

Med Hensyn til Lønningstilskudet til Assistent Grev Spønneck kan henvises til Ministeriets Svarskrivelse, som er trykt i Statsrev. Bet. for 1881—82 S. 98 Paa Forespørgsel om Grunden til Legationssekretærens paafaldende lange Fraværelse en conge, der allerede begyndte i 1880—81, og under hvilken han har oppebaaret sin fulde Lønning som saadan, 2,400 Kr., oplyste Ministeriet „at den paagjældende Embedsmand, som i sin Tid blev hjemkaldt for at forrette Tjeneste i Udenrigsministeriet, er forbleven i denne Stilling, hvortil han skjønnes særligt egnet, indtil han opnaaede fast Ansættelse som Fuldmægtig fra 1ste Oktober f. A. at regne. At hans interimistiske Arbejde i Udenrigsministeriet saaledes blev af længere Varighed end fra først af paatænkt, og omsider gik over til en definitiv Ansættelse her, skyldes den Omstændighed, at det i Løbet af de sidste Aar stedse blev tydeligere, at en Personalsforandring i Besættelsen af Udenrigsministeriets Fuldmægtigposter vilde blive nødvendig. Med denne Udagt for Die skjønnede Ministeriet ikke, at der var Tvivl til at beordre Legationssekretæren tilbage paa sin Post i Udlandet, idet det tværtimod maatte anses hensigtsmæssigt fremdeles at lade ham blive her for at forberede sig til eventuelt at kunne afløse den ene Fuldmægtig, hvad der, som oplyst, skete forrige Efteraar.“

Man kan dog ikke se rettere, end at en saadan Afvigelse fra Finantslovens Forudsætninger burde været forelagt Rigsdagen til Beslutning og indstiller derfor: Udbetalingen af en Legationssekretærs Lønning for udført Tjeneste i Ministeriet passerer.“

Til nærmere Forstaaelse af det Foranførte bemærkes, at den i sin Tid til Tjeneste ved Gesandtskabet i London beordrede Legationssekretær, som i Aaret 1880—81 hjemkaldtes for at gjøre Tjeneste i Udenrigsministeriet, hvor han nu er ansat som Fuldmægtig, var Kammerjunker Arag, at Grev Spønneck, der som hans Stedfortræder sendtes til London, var Assistent i Udenrigsministeriet, at den stedfundne Udbetaling af 1,300 Kr. til bemeldte Grev Spønneck er i Konsekvens med de for dette Forhold gjældende Regler, der i Statsrevisionsbetænkningen for Finantsaaret 1881—82 S. 98 betegnes som „en gammel Sædvane“, samt at Statsrevisorernes Bemærkninger ikke indeholde nogen Anke over denne Udbetaling. Anken gaar alene ud paa, at en Legationssekretær, medens han oppebaerer sin Lønning som saadan, i længere Tid har gjort Tjeneste i Ministeriet. Herved maa man imidlertid have overset de for Benyttelsen af Legationssekretærenes Tjeneste gjældende Bestemmelser. Grundlaget for disse findes i Udkast til Lov om Budgettet for de under Udenrigsministeriets Ressort hørende Udgifter for Finantsperioden 1866—68, de sig til samme knyttende Forhandlinger i Rigsraadet og Loven af 27de Marts 1866. I det formeldte Udkast hedder det blandt Andet (se Rigsraadstid. 6te ordentlige Samling Tillæg A. Sp. 424—26): „Tidligere have Sekretærene (o: Legationssekretærene) været særligt udnævnte til et bestemt Gesandtskab, senere har dette vel ikke været Tilfældet, men det har dog været lovbestemt, ved hvilke Gesandtskaber der skulde være Sekretær. Det vi